

Pekka Kuuselan optimismia:

Aurinko nousee huomennakin

Tämän laajan juttukokonaisuuden aluksi voi antaa vaikka mielikuvituksen liidellä ja rakentaa 80. toimintavuotta lähestyvälle KPV:lle ns. ”kaikkien aikojen ykstoistikko” perusteena taidot pelaajana ja seurahengen lipunkantajana. Maalitolppien väliin tulee Gunnar Isosaari, libero/keskustueksi Kalevi ”Heru” Tiainen, pelintekijöiksi puolustavaksi keskikenttäpelaajaksi Jukka Peltoniemi sekä ylemmäksi keskikenttäpelaajaksi Pekka Kuusela ja kärkeeseen parivaljakko Olli Telimaa – Arvo Lamberg. Joukkueen muille pelipaikoille voi lukija etsiä omat ehdokkaansa. Apuna voisi olla tuon joukkueen valmentajaksi parhaiten sopiva Reino Sarlin. Mainittujen jokaisen aikaansaannoksia KPV:n hyväksi on vuosien varrella Pallo-Veikosakin esitelty lukuisissa yhteisissä.

Viime vuosina on KPV:n julkisuuskuvassa näkynyt ja kuulunut tuosta ryhmästä voimakkaasti nimi Pekka Kuusela, etäällä Kokkolan rajojen ulkopuolellakin. Seuraava antaneen lukijalle vastauksen, miksi tänä syksynä annetaan palstatilaa hänen ajatuksille ja aikaansaannoille jalkapalloilussa.

Ensimmäinen muistikuvani nappulaikäisestä Pekasta on ’60-luvun puolivälin tuntu-masta vanhalta raviradalta. ”Vänillä” entisen kaupungintalon vahtimestarina oli ollut työkiireitä eikä hän ehtinyt käynnistämään ajoissa nappuloitten harjoituksia. Pekka otti joukon tiukkaan komentoonsa ja harjoitukset vietiin kunniakaasti läpi. Niinpä Pekan nimi on kaiverrettu Celtic-tauluun kiertopalkinnon kahtena ensimmäisenä vuotena. Syksyn 1970 Pallo-Veikkoon on 12-vuotias Pekka Kuusela kirjoittanut sivun artikkelin seuran eri juniorijoukkueiden kaudesta.

Sen jälkeen Pekan pelaajaura kulki läpi kaikki ikäluokat ja kirkkaimmaksi saavutukseksi taisi muodostua A-nuorten

SM-pronssi 1974. Lähellä oli taitolajien mestaruuskin Yksipihlajassa, mutta yksi epäonnistuminen pudotti hänet pois palkintosijoilta. KPV:n SM-joukkuepronssista Pekka sentään pääsi osalliseksi.

Edustusjoukkueurasta muodostui kaksijakoinen ja yhteensä se käsitti 138 sarjaottelua ja niissä 19 maalia. Uran teki kaksijakoiseksi ’80-luvun puolivälissä vietetyt vuodet Luulajassa työn perässä ja Luleå IFK:ta edustaen. Pelaajauran jälkeen tulivat haastavat luottamustoimet, joista kokematta taitaa olla vain edustusjoukkueen päävalmentajan rooli. Parhaillaan on menossa 19. vuosi seuran johtokunnassa.

Pelikentän ulkopuolelta on muistiin jäänyt useitakin Pekka Kuuselaan keskeisesti liittyviä tapahtumia. Yksi oli se, kun hän laski oman kukkalaitteensa Väinö Paavolaisen arkulle. Toinen liittyy jalkapallohallihankkeeseen. KPV oli kutsunut kaupungin poliittista ja virkamiesjohtoa kuulemaan ajatuksia ja toivomuksia. Ihailin Pekan ajatuksia hankkeen puolesta ja hänen tietomääränsä, joka kulki monta piirua muiden edellä.

Tähän Pallo-Veikon numeroon pyytäessäni Pekalta haastattelua, hän asetti aikarajaksi kolme tuntia. Pitkä liuta kysymyksiä selvitettiin alta tunnin, kun hän tyyliinsä mukaan laukoi lyhyet vastauksensa salamavauhdilla. Miksei, kun asiansa hallitsee ja pohjalla on kolmen lukiovuoden selvittäminen kahdella sekä nopeassa tempossa tehty diplomi-insinöörin tutkinto, joiden merkitystä elämälleen hän ei halua korostaa. Seuraavassa haastattelun anti marraskuussa 2007. -vote

Pekan suusta

Mitä KPV on sinulle?
– Tärkeä juttu.
Mistä saat potkua?
– Kun on tarpeeksi pöhlö.

Kolme pistettä on plakkarissa. Pekka kiittää pelaajia ja kotyleisöä.

Mikä oli alkusysäyksesi jalkapalloiluun?

– Väni ja vuosi oli 1965.
Miten määrittelet häntä?
– Suuri kasvattaja ja opetti minulle elämän alkeet.
Ketä muita lajista arvostat?
– On moniakin ihmisiä.
Millainen olit pelaajana?
– Kyntöruuna, joka pyrki tekemään sen mitä sanottiin.
Milloin voit luottaa ihmiseen?
– Luottamus syntyy pitkän ajan kuluessa.
Mikä on parasta ihmisessä?
– Rehellisyys.
Mitä pelkää?

– En oikeastaan mitään. Kunnan osaisin olla itsenäni, ja perhe sekä itse pysyisimme terveinä.
Mikä sinua saattaa masentaa?
– Ei juuri mikään, koska haluan nähdä asiat positiivisesti.
Et ujostele mielipiteitäsi, miksi?
– En todellakaan. En kuulu maan hiljaisiin.
Nautitko ärsyttäessäsi?
– Se on osa luonnettani enkä halua puhua selän takana. Ehkä en sovi tavalliseen muottiin.
Jos jätät häviölle, miten siitä nousee?
– Muistamalla, että aurinko nousee huomennakin. Takaiskuista pitää ottaa oppia. Oletko koskaan itkenyt, ja miksi?

– Monestikin, esimerkiksi isovanhempieni hautajaisissa.
Onko elämä vastannut odotuksiisi?

– Ei todellakaan.
Mikä jalkapalloilussa viehättää?
– Ei opi lajia kunnolla ikään.
Mistä muualta saat hyvän olon?
– Perheen parissa, sähläämällä mahdollisimman paljon lasten kanssa, kun on kolme hienoa poikaa.
Miten harrastus on palkinnut?
Olen saanut paljon ystäviä ympäri maapallon. On sama kansainvälinen kieli sama mihiin menee ja sitä kautta ovet ovat avautuneet moneen paikkaan.

Mitä kieliä puhut?
– Ruotsia, saksaa, englantia ja venäjää auttavasti. (Toimittajan mielestä ”auttavasti” on vaatimattomuutta, koska muistissa on tapauksia, joissa Pekka lasketteli venäjää kuin suomea konsanaan mm. valmentaja Jurekin kanssa).
Montako matkapäivää tulee vuodessa?
– Enää noin 70–80.
Missä maissa olet käynyt?
– Työn perässä ja toistaiseksi määrä on 103:ssa. Etäisimpiä ovat Singapore, Amerikan länsirannikko ja Nigeria. Myyn tulenkestävää materiaalia me-

tallurgiselle teollisuudelle.

Milloin suljet kännykän?
– Lentokoneessa ja yön ajan klo 22–08 se on äänettömänä.
Mikä on tavoitteesi KPV:ssä?
– Hinku päästä liigajoukkueeksi omilla eväillä.
Paras hetkesi KPV:ssä?
– Nousut ovat aina olleet mukavia ja katkerinta oli liigacupin 3-2 finaalitappio Hakalle 1982.

Millainen on hyvä jalkapalloseura?

– Se, jossa kaikki puhaltavat yhteen hiileen, yhteisen päämäärän eteen. Silloin kestää paremmin ulkopuolisen kritiikin. Tuntuu pahalta, jos omat vetävät eri suuntiin.

Suomen jalkapalloilun tila?
– On kehitytty rajusti, lähinnä taktisesti. Fysiikka on aina ollut hyvä, mutta pelaajat ovat nyt taitavampia.

Mitä Kokkolan jalkapallosyksystä?

– Se oli isku vasten kasvoja. Olisi kannattanut yrittää. Katsotaan miten nyt menee, mutta ei kauan tällä tasolla. Muuten mukava pikkukaupunki, jossa minulla on paljon ystäviä.
Kolme toivomusta huomiselle?

– Rauha, terveys ja että Suomi pysyy hyvänä maana asua.
Missä olet 18.3.2008?
– Todennäköisimmin kotona Kokkolassa.

Pelaajakaverukset ’80-luvulta, maalivahti Mika Luokkala ja Pekka Kuusela.